

herunder en nærmere vurdering af det aktuelle behov i Ribe Amt.

Da der således allerede lokalt er taget initiativ til at finde en løsning til afhjælpning af mangelen på sundhedsplejersker i regionen, finder jeg det mest hensigtsmæssigt at afvente resultatet af disse undersøgelser. Herefter vil det være muligt på et mere fyldestgørende grundlag at tage stilling til, hvilke tiltag der måtte være nødvendige.

Jeg har i øvrigt fra Danmark Sygeplejerskehøjskole fået oplyst, at antallet af ansøgere til højskolens sundhedsplejerskelinje for undervisningsåret 1995/96 er øget betydeligt set i forhold til tidligere år, idet der såvel på landsplan som i Ribe Amt er sket en fordobling af ansøgerantallet. Selv om der er tale om foreløbige tal, er denne stigning meget tilfredsstillende, da den vil bidrage til løsning af sundhedsplejerskemangelen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 120: Forslag til lov om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Dette lovforslag præciserer det, der med tiden har vist sig nødvendigt, nemlig en afgrænsning mellem erhvervs- og fritidsdykning, hvilket naturligvis har til formål at øge sikkerheden og sikre helbredet for dykkerne.

Lovforslaget er en sikkerhedsmæssigt naturlig opfølgning af den nuværende dykkerlov, hvor pligten til overholdelse af reglerne nu skærpes for såvel arbejdsgiveren og dykkerlederen som for dykkeren, hvilket også ligger i naturlig forlængelse af de generelle skærper inden for hele søfartsområdet.

Med hensyn til uddannelse af dykkerne medfører forslaget en anerkendelse af andre landes dykkeruddannelser, når de vel at mærke opfylder betingelserne i EU's direktiver om gensidig

anerkendelse af eksamensbeviser på erhvervets kompetencegivende uddannelser.

I lovforslagets § 15 sikres der kontrolfunktioner af dykkermateriel, som sælges, udlånes eller udlejes, hvilket har til hensigt at sikre den, der bruger dykkerudstyret, mod ulykker og skadelige påvirkninger. I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, om der reelt er afsat ressourcer nok til at følge lovens gode intentioner op.

Endvidere mener jeg, at det er en styrkelse, at vi med dette lovforslag får et lovfæstet dykkerråd med en udvidet deltagerkreds, der bredt repræsenterer erhvervets parter.

Med disse bemærkninger vil jeg på Socialdemokratiets vegne tilkendegive, at vi vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget, sådan som det foreligger, vil vi fra Venstres side se positivt på i udvalget. Der kan være nogle ting, som vi gerne vil have ændret under udvalgsbehandlingen, men ellers synes vi, at lovforslaget bør nyde fremme.

Kai Dige Bach (KF):

Dykkerområdet har – tilfældigvis – været et lovgivningsområde, siden jeg blev født, og Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovens formål: at sikre liv og helbred for personer, der benytter dykkermateriel.

Det er helt naturligt at føre kontrol med dykkerudstyr og -uddannelse og også at lave en klar adskillelse mellem erhvervsdykning og rekreativ dykning. Og det er også o.k. at gøre Dykkerrådet permanent.

I øvrigt vises sådan et o.k.-fingertegn under vandet, når man er flere dykkere ude og vil have bekræftet, at alle er uden problemer.

Reglerne i dykkerloven fra 1988 om at kunne inddrage et dykkerbevis, ikke kun på grund af helbred, men også ved personlig gæld til det offentlige på over 100.000 kr., er bevaret, ligesom dykkeraspiranten, der skylder 50.000 kr., ikke kan få dykkerbevis.

Vi mener nok, at man bør kigge på erfaringerne med disse ordninger. Det er vel efter nærmere eftertanke mere rimeligt, at en virksomhed ikke kan få offentlige leverancer ved en stor gæld, end at man fratager en person vedkommendes erhvervsuddannelse. Det ville jo være mærkeligt, hvis en maskinarbejder skulle til at være arbejdsmand, hvis han skyldte det offentlige penge; og så ville det vel i øvrigt se pænt ud, hvis vi somme tider fjernede en restriktion.

Når et dykkerbevis er inddraget – står der i § 10 – kan Søfartsstyrelsen tilbagegive beviset, når anledningen til inddragelsen ikke længere er til stede. Og når vi nu ajourfører loven, ville det vel være mere rimeligt at sige, at når anledningen til inddragelsen ikke længere er til stede, skal de sørenjenseme tilbagelevere dette bevis. Der kan vel ikke være grund til ikke at gøre det.

Vi har en del spørgsmål, som vi vil stille i udvalget. Her vil jeg nøjes med at studse over lovens brug af ordet markedsføring. For det kan da vel ikke være ministerens mening at ville blande sig selv eller Søfartsstyrelsen ind i, hvordan man markedsfører og sælger materiel, forudsat selvfølgelig at materiellet er godkendt.

Det Konservative Folkeparti vil arbejde positivt med dette lovforslag i udvalget.

Tommy Dinesen (SF):

Nøgleordet er sikkerhed, når det drejer sig om dykning, uanset om det er i fritiden, eller om det er en del af éns arbejde; og en gang imellem sker der nogle ulykker.

For 4-5 år siden skete der en trist ulykke. Det var en erhvervsdykker, det gik ud over, og da havde man det problem, at man ikke rigtig kunne finde ud af, om det var Søfartsstyrelsen, eller om det var Arbejdstilsynet, der havde med tingene at gøre. Jeg går ud fra, at med dette lovforslag har man ikke det problem mere.

Med hensyn til det, som også hr. Kai Dige Bach var inde på med gælden, ved jeg ikke, om man her skyder over målet. Jeg kan godt forstå, at man gør den slags ting over for taxachauffører og andre, men jeg havde nu også de samme tanker, som hr. Kai Dige Bach var inde på.

Men jeg synes, det er i orden med de strafbestemmelser, der er, således at det er med til at gøre sikkerheden betydelig bedre, når folk er ude at arbejde på området.

Der er så én ting, som jeg har studset lidt over. Det er ikke sikkert, den betyder det, som den godt kunne udlægges som, men i § 3, stk. 5, står der, at et dansk skib, der ligger i udlandet, godt kan bruge udenlandske dykkere. Det er selvfølgelig også i orden, hvis der er noget i vejen med et skib og man ligger nede i Cape Town, eller hvor det nu kan være, at man får en dykker ned.

Ellers vil jeg nok sige, at generelt må det være sådan, at hvis der er dykkere om bord i et dansk skib, så gælder de regler, som er her. Det kan godt være, at jeg misforstår det, men det kan vi finde ud af under udvalgsarbejdet. Ellers vil

jeg nok sige, at det kan opfattes diskriminerende over for udlændinge fra lande, der ikke er med i EU.

Men ellers støtter vi lovforslaget.

Annette Just (FP):

Der er allerede sagt mange pæne ting om det her lovforslag.

Sikkerhed til søs er vigtigt, og sikkerhed, når man går ned i søen, er jo selvfølgelig lige så vigtigt. Derfor er det et godt forslag, som alle vil arbejde konstruktivt på at få igennem så hurtigt som muligt.

Jeg må dog medgive de tidligere talere, at der er nogle enkelte ting, som virker lidt ejendommelige: at erhvervelse af et sådant dykkercertifikat skal hænges op på, om man har offentlig gæld eller ej. Man kan jo godt være ansat som dykker hos et større dykkerfirma, går jeg ud fra, og så kan det vel ikke have nogen betydning, om man har en skattegæld el.lign. Så jeg mener, at vi simpelt hen må prøve at finde ud af at lave en ændring i loven på det her område.

Jeg vil allerede nu sige, at der vil komme nogle spørgsmål. Bl.a. synes jeg, at når man opdeler så klart og tydeligt i, om man er erhvervsdykker, eller om man er rekreativ dykker, sådan bare fornøjelsesdykker, hvor kommer så f.eks. videnskabsmænd ind, når de skal benytte sig af dykkerteknik og altså også skal kunne dykke ned og finde ting? Vi må i hvert fald sikre os, at der ikke er nogle grupper, der falder udenfor; det er nærmest det, jeg vil have med.

Så vil jeg også bede om at få alle høringssvarene, for jeg synes nok, det er lidt utilfredsstillende, at man blot kan se, at tingene har været sendt ud til høring, men i øvrigt overhovedet ikke, hvad nogen af dem har sagt.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte det foreliggende lovforslag.

Søren Søndergaard (EL):

Da vores sædvanlige ordfører er optaget andet sted, skal jeg meddele, hvad Enhedslistens holdning er til dette spørgsmål.

Vi er generelt positive over for lovforslag nr. L 120. Ligesom tilfældet er med hr. Tommy Dinesen, er der dog nogle ting, der har undret os i forslaget. Hr. Tommy Dinesen nævnte spørgsmålet om § 5, hvori der er en undtagelse for danske skibe i udenlandsk havn.

Vi synes også, at der kunne være grund til at se lidt nærmere på de undtagelser, som er i § 2, stk. 2, med hensyn til udenlandske skibe i dansk territorium, for spørgsmålet er jo, om man i den sammenhæng kan forestille sig, at der for et sådant udenlandsk skib gælder andre regler end for et skib, der ligger lige ved siden af. Det kunne jo være interessant at få afklaret.

Det samme gælder, når man laver en undtagelse omkring dykkere, som fungerer under Forsvarskommandoen, og som udfører dykkerarbejde i tjenesten. Det er klart, at man kan forestille sig krigstilfælde osv., hvor man ikke kan overholde den type regler, men hvilke typer regler gælder egentlig for forsvarets dykkere?

I forbindelse med dette er mit spørgsmål: Hvorfor kan man ikke have de samme regler under normale omstændigheder?

Så der er nogle spørgsmål, som vi godt kunne tænke os at få uddybet.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil starte med at sige tak til ordførerne for det, jeg må opfatte som o.k.-tegnet. Så fik jeg lært det også. Og så i øvrigt – jeg skal gøre det ganske kort – prøve lige at nævne et par ting omkring de elementer, der blev fremhævet her.

Hr. Poul Andersen spurgte, om der var ressourcer nok. Det må jeg tro at der er. Altså Søfartsstyrelsen mener, at de kan klare det her inden for deres gældende ressourcer, og jeg tror, jeg ville have hørt om det, hvis de ikke kunne. Jeg har fuld tillid til, at Søfartsstyrelsen er så ansvarsbevidst, at de gør opmærksom på, hvis der er problemer med det, men også det kan vi jo få belyst under udvalgsbehandlingen. For selvfølgelig skal ressourcerne være til stede. De ting, der skal kontrolleres, skal kontrolleres, og det skal der være mandskab til. Det er helt oplagt.

Så er der flere ordførere, der var inde på spørgsmålet om beviserne og gæld. Er det nu rimeligt, at man skal bremses, fordi man har en offentlig gæld af en eller anden art? Jeg må sige, at forslaget er sådan set ikke groet i min have. Det stod i den eksisterende lov, og, som hr. Kai Dige Bach sagde det: Lad os da kigge lidt på erfaringerne; gerne for min skyld.

Nu har vi jo faktisk gjort os umage i skiftende regeringer for at prøve at få begrænset den offentlige gæld helt generelt. Men det vil jeg ikke sige er et synspunkt, som kan bære igenem hvad som helst, og på foranledning af ordførerne synes jeg, vi skal prøve at se lidt på de

erfaringer, der nu har været i den periode, hvor det allerede har været gældende. I hvert fald er det jo altså ikke et nyt lovforslag.

Til spørgsmålet om, hvorvidt Søfartsstyrelsen »skal« eller »kan« tilbagelevere et bevis, må jeg sige, at for min skyld kan vi godt skrive »skal«. Altså de skal have en bemyndigelse til at gøre det, og for mig er det ikke afgørende, om der står kan eller skal. Også det kan vi kigge på.

Når det drejer sig om markedsføring, er det rigtigt, at det da er et sådan relativt vidt begreb, som jo enhver ved, der har beskæftiget sig med markedsføringsloven, men det, der var tale om, var jo faktisk det, som hr. Kai Dige Bach selv nævnte, nemlig at Søfartsstyrelsen skal kunne gå ind, hvis man markedsfører noget, der er ulovligt. Det må man ikke. Derfor er det lidt bredere end bare det at kontrollere, at tingene er i orden, så det ordvalg vil jeg nu nok forsøge at holde lidt fast i.

Så er der spørgsmålet om udenlandske dykkere og forskellige betingelser for skibe, der ligger ved siden af hinanden. Lad os prøve at kigge på det under udvalgsbehandlingen. Det tror jeg nok vil være mest overskueligt, og det samme gælder forsvaret. Hvad er det egentlig for regler, der gælder her? Der er jo på forskellige områder andre regler for forsvaret, også inden for søfartsområdet, men lad os prøve at få det præciseret og forklaret under udvalgsbehandlingen.

Men jeg takker og går ud fra, at vi kan tage en hurtig udvalgsbehandling, så vi ikke træder vande for længe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af søloven.
Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Det foreliggende ændringsforslag til søloven vedrører reglerne for bjærgning og ansvaret for olieskader.

Det helt afgørende mål er, at vi får gjort det fordelagtigt at gå ind i bjærgningsarbejdet så tidligt som muligt for at afværge skader på miljøet. Det er jo helt i tråd med opfølgningen efter tidligere tiders store oliekatastrofer inden for skibsfarten.

Derfor er vi i Socialdemokratiet positive over for det foreliggende lovforslag, der på meget udførlig vis lægger op til, hvordan denne målsætning nås.

For det første øges bjærgningslønnen, og hele besætningen tilgodeses. Derudover er det meget væsentligt, at man nu er villig til at dække omkostningerne for bjærgere, der forsøger at afværge skader på miljøet, selv om der ikke er udsigt til, at selve fartøjet og ladningen kan bjærges. Bjærgerne holdes skadesløse, hvis de ikke har held til at afværge miljøskader. Hvis det lykkes, modtager de et vederlag oveni. På den måde maksimeres incitamentet til at forsøge at gøre en indsats, og det er det væsentlige.

Med hensyn til olieskader indebærer lovforslaget, at både skibets ejer og den internationale fond for erstatning af olieskader forpligtes til at betale et væsentlig større beløb til ofrene for en olieskade. I 1989 vedtoges en international konvention om bjærgning og i 1992 en om olieskader.

Det foreliggende lovforslag er blevet til i et tæt nordisk samarbejde med det mål at få indarbejdet disse to konventioner i lovgivningen på området. Lovforslaget giver altså Danmark mulighed for at ratificere disse konventioner, og de skandinaviske ratifikationer vil bringe det samlede antal meget tæt op på det, der er minimum, for at konventionerne træder i kraft.

Jeg kan på Socialdemokratiets vegne tilslutte mig lovforslaget, og vi vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Heiselberg (V):

I Venstre finder vi det helt naturligt, hvis det er sådan, at vi skal engagere nogen i at gå ind i bjærgningsarbejdet og gå ind i forebyggelse af større forureningskilder, som kan opstå i forbindelse med forlis osv., så må man også yde dem, der går ind i det arbejde, et beløb, og derfor er vi fra Venstres side positivt indstillet over for lovforslaget. Vi mener, at det er et godt lovforslag.

Kai Dige Bach (KF):

Dette lovforslag er en tiltrængt ændring af søloven, som skulle være med til at løse problemer på to store områder, nemlig ved olieforurening og ved bjærgning. Det er et godt initiativ, som har været behandlet i et enigt sølovsudvalg. Det fremmer en udvikling, som såvel befolkningen som erhvervet og lovgiverne ikke kan andet end være enige i.

Lovforslaget gør op med det gamle princip om no cure, no pay i bjærgningsarbejdet. Det drejer sig om at opmuntre bjærgerne til at yde assistance til fartøjer og last, når de udgør en fare for forurening. Efter de nye regler vil bjærgeren altid være sikret dækning af sine omkostninger og eventuelle ekstra vederlag, når havaristen har udgjort en trussel mod miljøet, også selv om bjærgningen mislykkes totalt.

Lovforslaget indfører også nye internationale ansvars- og erstatningsregler. Reglerne er baseret på, at skibets og lastens ejer skal deles om ansvaret for olieforurening. Det forventes i praksis at sikre fuld erstatning, f.eks. ved en olieforurening i danske farvande. Disse reviderede konventioner forventes at få en meget betydelig international udbredelse, selv om det er beklageligt, at USA foreløbig har valgt at stå udenfor.

Det Konservative Folkeparti kan stemme for dette lovforslag og vil gerne bidrage til en hurtig udvalgsbehandling.

Tommy Dinesen (SF):

Vi har før, når vi har diskuteret det her område, altså søfartsområdet, fremført, at det jo desværre nogle gange er sådan, at der skal ske nogle ulykker, før der kommer noget i gang med hensyn til ny lovgivning osv. Jeg synes jo nok, at det her i hvert fald bekræfter dette, da der er tale om nogle ulykker, der er sket allerede i 1967, hvor de såkaldte supertankere, der på daværende tidspunkt var på en 40-50.000 t, begyndte at sejle på rev og nogle andre ting, således at der blev nogle olieudslip.